

Minister gif ind paa noget af de Spørgsmaal, jeg fremdrog under mine Udtalelser i Gaar for at paavise, at jeg anser de Forandringer, han vilde indføre i Kaldelsesmaaden af Lærere, for mindre heldige. Han begyndte i Dag med at sige, at jeg var traadt op som særlig sagkyndig Skolemand. Nej, jeg er ikke Spor af Skolemand og har aldrig givet mig ud for det. Jeg har sagt, at fra et Kommunalraad er jeg bleven sat ind i en Skoledirektion. Al min Kundskab skriver sig fra en lille Skoledirektion oppe i det nordvestlige af vort Amt. Det er alt, hvad jeg har at gøre med Skolerne, og jeg har ikke givet det ud for mere, og som Bevis paa, hvor ringe min Anledning til Kendskab til disse Sager var, anførte jeg endog saa, at jeg var en temmelig blind Maffer i det Selstøb, jeg var sat ind i. Nej, jeg hentede mine Argumenter til Støtte for min Opfattelse af Lovforslaget — det sagde jeg udtrykkelig — fra det særdeles vel forberedte Lovforslag, der foreligger fremsat af den højtærede Minister. De udmærkede Motiver, som ledsage Lovforslaget, gav mig Anledning til som Medlem at dette Ting at faa et kyndigt Indblik i Sagen og deraf drage mine Slutninger, og i Henhold dertil var det, at jeg fremsatte mine Bemærkninger, selvsølgelig støttede af de personlige Erfaringer, jeg har gjort i Livet, og for saa paa dette specielle Omraade at støtte det endvidere, bemærkede jeg, at jeg var virkelig Medlem af en Skoledirektion, og det er det hele Kendskab, jeg har til den Sag. Jeg har ikke givet mig ud for at kende de Forhold, men min Konklusion var kun hentet fra selve den ærede Ministers Lovforslag, og de Slutninger, jeg kom til, har den ærede Minister heller ikke i mindste Maade berørt eller modsagt. Han mente, at jeg var særlig uheldig ved at vise mine praktiske Erfaringer som Skolemand. Jeg har ikke givet mig ud for at være Skolemand og har ikke synderlig Erfaring dertil, men da jeg er Landmand, bor i en Egn, hvor der er flere Lærere, og bruger mine Øjne og personlige Erfaring, har jeg udtalt som min Tro, at man gjorde Lærerne en slet Tjeneste ved at tage Jordlodden fra dem, og det er min Overbevisning endnu, at mange af dem, der nu er stemte derfor, ville komme til at fortryde det senere, naar Jordlodden er borte. Det var ud fra den Argumentation, at jeg tog mit Standpunkt, og det kan være fejlt, men det er støttet paa min personlige Erfaring. Endelig mente den ærede Minister, at jeg havde flaaet mig op og vilde dømme om Disfenserne mellem Skoledirektionerne og Sogneraadene ved at udtale den Formening, at der ikke var indkommet ret mange Klager eller Henvendelser

til Ministeriet. Noget slikt har jeg ikke sagt. Jeg spurgte den ærede Minister, om der var saa mange, jeg troede det ikke. Det kan gerne være, at der er mange, men Spørgsmaalet er, om det er mange i Forhold til det Antal Lærerbesættelser, som finder Sted i Landet; men, sluttede jeg, derimod tror jeg efter den Erfaring, jeg har, dels fra min egen ringe Virksomhed i en Skoledirektion som blind Maffer, og dels fra, hvad jeg har hørt andre Steder fra, at lige saa ofte som Striden kommer fra Sogneraadene, lige saa ofte kommer den fra Skoledirektionerne, og i den Henseende anførte jeg ganske vist som Støtte derfor min Opfattelse og personlige Erfaring i den Henseende. Men selvsølgelig gaar jeg ikke videre end til de saa Tilfælde, jeg sender. Men derfra og fra andre Ting, som jeg har hørt, sluttede jeg, hvad for Resten er blevet bestrøket ved Diskussionen her, at Striden meget ofte og lige saa ofte vistnok kommer fra Skoledirektionen og særlig fra det geistlige Medlem af Skoledirektionen, naar der er Strid mellem Skoledirektionen og Sogneraadet, naar der altsaa kommer Klager til Ministeriet, og Ministeriet tror deraf at kunne slutte, at Kaldelsesmaaden er slet. Jeg tror ikke, at man af den Grund skal slutte, at Kaldelsesmaaden er slet, thi hvis Skoledirektionerne — det var det, jeg søgte at hævde — vilde holde sig inden for deres Myndighedsgrænser, holde sig til deres Virkefelt og ikke gaa ud over, hvad de have Ret til, vilde der, som ogsaa fremhævet fra anden Side her, ikke komme Strid eller Klage rundt omkring fra over, at Lærereboderne ere slet befattede. Der vil saa meget mindre fremtidig være Anledning til at klage over daarlig Besættelse af Emboderne, som en hel Del af de Klager, der rejsses mod Sogneraadene, af sig selv vilde falde væk, hvis Lovforslagets Lønningsbestemmelser vedtoges, thi saa vil en hel Del af de Grunde, som har givet Skoledirektionen Anledning til at stabe Strid, ja, eller fremkalde Strid, falde bort. Jeg tror altsaa, at jeg ikke der har taget et Standpunkt, som ikke var fuldt berettiget, og sagt noget, som ikke fandt Støtte til Dels i Ministerens egne Motiver og til Dels i de Sager, som her ere omtalte, og som en stor Del af os ere kaldede til at kende. Jeg fremdrog et Eksempel, ikke for at kaste nogen særlig Skygge paa den Skoledirektion, som jeg omtalte, men for at vise, hvorledes Striden opkom, og hvorledes man i dette Tilfælde i det mindste maatte sige, at det var fra Skoledirektionen, at Striden kom. Det kunde ikke falde mig ind at sige, at der var